

РЕШЕНИЕ № 151

гр. Сливен, 17.01.2013 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СЛИВЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, в публичното заседание
на деветнадесети декември
през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СЛАВ БАКАЛОВ
ЧЛЕНОВЕ: ДЕТЕЛИНА БОЗУКОВА
СТЕЛА ДИНЧЕВА

при секретаря Ваня Костова и с участието
на прокурора Христо Куков като разгледа
докладваното от председателя административно дело № 267 по описа
за 2012 година, за да се произнесе съобрази:

Производството е административно и намира правното си основание в чл. 185 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор при Районна прокуратура гр. Сливен, с който е оспорен чл. 12, ал. 4 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска и занаятчийска дейност на територията на Община Сливен.

В протеста се твърди, че този текст противоречи на чл. 9б от Закон за местните данъци и такси, чл. 21 от Закон за местното самоуправление и местната администрация и чл. 3, ал. 3 от Закона за ограничаване административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност. Вносителят на протеста твърди, че поставяйки предварително условие за предоставянето на предвидените в наредбата услуги, а именно, гражданинът да е заплатил всички свои задължения към общината, се стига до дискриминационно отношение на териториален принцип, спрямо населението на община Сливен, тъй като то не е третирано по еднакъв начин с гражданите на другите общини. Счита, че налагайки подобно ограничение Общински съвет Сливен е излязъл извън делегираните му от закона правомощия. Заявява, че предвиденото условие е способ за събиране на общински вземания, които не е предвиден в нормативен акт уреждащ тази материя, а именно ЗМДТ, ДОПК и ГПК. Законът не обвързва предоставянето на услуги, включително издаване разрешение за извършване на търговска и занаятчийска дейност на открито, със заплащането на данъци, такси или други финансови задължения към общината. Твърди, че този текст от наредбата противоречи на чл. 3, ал. 3 от Закона за ограничаване административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, тъй като за постигане целите на наредбата, било без значение наличието на задължения от страна на субекта, извършващ търговска или занаятчийска дейност на открито, към общината. Предлага на Административен съд Сливен да отмени посочения текст.

Ответната по протеста страна - Общински съвет Сливен, чрез пълномощника си Мариана Стойкова, служител с юридическо образование в Община Сливен моли съда да отхвърли протеста на Районна прокуратура, като неоснователен и да постанови решение, с което да потвърди действието на чл. 12, ал. 4 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска и занаятчийска дейност на територията на

община Сливен, като правилен и законосъобразен. Заявява, че проекта за Наредба за реда и условията за извършване на търговска и занаятчийска дейност на територията на Община Сливен не е публикуван в интернет страницата на общината, тъй като предложението е внесено 7 дни преди редовното заседание на Общинския съвет и е нямало време да бъде публикувано. Не е публикувано самото предложение за приемане на Наредба за реда и условията за извършване на търговска и занаятчийска дейност на територията на Община Сливен, което било внесено на 15.04.2009 г..

Представителят на ОП Сливен намира протеста за основателен и предлага на съда да го уважи, като прогласи нищожността на приетото решение.

От събраните доказателства съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

С предложение изх.№ 6101-136 от 15.04.2009 г. Кмета на Община Сливен предложил Общински съвет Сливен на основание чл. 21, ал.2 от ЗМСМА да приеме Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Община Сливен. Към предложението е приложен проект на нормативния акт.

Предложението е разгледано от постоянните комисии на Общински съвет Сливен, които са изразили положително становище по него.

С Решение № 509 от 23.04.2009 година по т.1 от протокол № 19 от заседание, проведено на 23.04.2009 г., Общински съвет – Сливен е приел Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Община Сливен (НРУИТДТОС). Като правно основание за приемане на наредбата са посочени разпоредбите на чл. 21, ал.2 от ЗМСМА и чл.67 от Закона за занаятите. Решението е прието при поименно гласуване, в присъствието на 35 общински съветници от общ брой от 41 общински съветници, от които 35 са гласували за приемането, поради което е прието с необходимото мнозинство /повече от половината от присъствалите съветниците/, съгласно чл. 27, ал.3 от ЗМСМА.

Въз основа на тази фактическа обстановка съдът направи следните **правни изводи**:

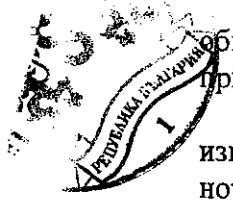
По допустимостта на производството:

Протеста по който е образувано делото е допустим, като подаден от надлежен субект (чл. 186, ал. 2 във връзка с чл. 16, ал. 1, т. 3 от АПК) и срещу подзаконов нормативен акт, подлежащ на съдебен контрол. С подаването на протеста са предприети действия по защита на обществения интерес, свързан със законосъобразното упражняване правомощията на орган на местно самоуправление – Общински съвет Сливен. Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативните актове могат да се оспорят без ограничение във времето.

По основателността на протеста:

Протеста е основателен.

Оспореният подзаконов нормативен акт е приет в предвидената от закона форма, съгласно чл.8 от ЗНА и чл. 21, ал.2 ЗМСМА - в изпълнение на правомощията си по чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА, общинските съвети приемат правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Спазена е процедурата за вземане на Решение № 509 по протокол № 19 от 23.04.2009г. на ОбС Сливен, с което приета Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Община Сливен (НРУИТДТОС), видно от представените писмени доказателства. От протокола за проведеното заседание се установява наличие на изисквания се заседателен кворум - присъствали 36 общински съветници при откриване на заседанието от 41 общ брой на общинските съветници. Предложението на вносителя с проекта на НРУИТДТОС е бил приет за разглеждане като т.1 от дневния ред на заседанието, а решението е взето с 35 гласа "за" от общо присъствали на гласуването по тази точка 35 общински съветници. С това е спазено изискването на чл. 27, ал. 3 от ЗМСМА, като за вземане на решението се изисква гласуване повече от половината от

общия брой общински съветници и не се изисква поименно гласуване и не са приложими разпоредбите на чл. 27, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА.

От доказателствата по делото се установи, че в противоречие с изискването на чл.26, ал.2 от ЗНА преди внасянето на проект на подзаконовия нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта не го е публикувал на интернет страницата на Община Сливен заедно с мотивите, съответно доклада и на заинтересованите лица не е предоставен най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. От изявлението на пълномощника на ОбС Сливен става ясно, че тази процедура не е изпълнена поради краткия срок между внасянето на предложението и разглеждането му от ОбС Сливен. В резултат на това не е дадена възможност на заинтересованите лица да се запознаят със съдържание на проекта за подзаконов нормативен акт и съответно да изразят становище по него. Разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗНА, приложим субсидиарно по силата на препращащата норма на чл. 80 от АПК, създава императивни задължения за съставителя на проекта, с оглед гарантиране принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност на административните актове. Неспазването на чл. 77 от АПК и чл. 26, ал. 2 от ЗНА представлява нарушение на императивни правни норми, съдържащи се в нормативен акт с по-висока степен според правилото на чл. 142, ал. 1 от АПК и чл. 15, ал. 1 от ЗНА, като нарушението е съществено, тъй като публикуването на проекта е императивно предписано в закон, което не е било изпълнено от органа издал обжалвания подзаконов нормативен акт. (Решение № 3902 от 23.03.2010 г. на ВАС по адм. д. № 13674/2009 г., I о.)

Предмет на оспорване по делото обаче е само текста на чл.12 ал.4 от НРУИТДТОС, поради което дори да се приеме, че целия нормативен акт е издаден в противоречие със закона, съдът е обвързан от искането отразено в протеста и следва да се произнесе само по него.

Съгласно оспорения текст от НРУИТДТОС разрешения за осъществяване на търговска и занаятчийска дейност на открито, респективно квитанция за платена такса за осъществяване на такава дейност за срок по-малък от един месец, се издават ако лицето няма финансови задължения към общината. Текста представлява част от Глава IV от НРУИТДТОС озаглавена "Извършване на търговска и занаятчийска дейност на открито върху терени общинска собственост".

Съгласно чл.76, ал.3 от АПК и чл.8 от ЗНА подзаконовите нормативни актове, приемани от общинските съвети, следва да се основават на нормативните актове от по-висока степен при уреждането на обществени отношения от местно значение. Следователно, те трябва да трегират същите, само и единствено в рамките на допустимите граници, определени от по-висшия нормативен акт, като детайлизират неговото приложение. С оспорения текст от наредбата Общинският съвет Сливен е създал нова и неуредена в по-високите по степен нормативни актове предпоставка за извършване на общинска услуга – липса на финансови задълженията към общината. В нормативните актове от по-горна степен, които уреждай детайлизираните с НРУИТДТОС обществени отношения не се съдържа подобно изискване за предоставянето на разрешение на физически и юридически лица извършващи търговия на дребно и занаятчийска дейност върху тротоари, площи, улични платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост.

Извършването на търговска дейност върху терени общинска собственост, попада в приложното поле на Глава трета Раздел II от ЗМДТ - Такси за ползване на пазари, тържища, тротоари, площи, улични платна, панаири и терени с друго предназначение. В правните норми от този раздел – чл.72-чл.80 от ЗМДТ не е делегирано на общинските съвети да преценят дали да обвързват извършването на посочените услуги в зависимост от изпълнение на финансовите задължения на

съответното лице. По този начин Общинският съвет - Сливен противозаконно е предвидил други и в повече задължения от законово уредените. За предоставянето на услугата, чл.79 ал. 1 ЗМДТ предвижда, че за издаването на разрешението е предвидено единствено плащане на дължимата такса. Само в чл.80 от ЗМДТ е предвидено отнемане на вече издаденото разрешение за ползване на място, но в хипотезите на този текст не е предвидена възможност за отнемане поради финансови задължения към общината.

Установеното с чл.12 ал.4 от НРУИТДТОС ограничение за получаване на разрешение за търговска и занаятчийска дейност на открито върху терен общинска собственост, не съответства на целите посочени в чл.2 от същата наредба, както и на целите които си поставя ЗМДТ. В този смисъл тази правна норма противоречи на чл.3 ал.3 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, който забранява на административните органи и органите на местното самоуправление да налагат ограничения и тежести, които не са необходими за постигане на целите на закона.

От изложеното по-горе става ясно, че нормата на с чл.12 ал.4 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска и занаятчийска дейност на територията на Община Сливен противоречи на чл.76 ал.3 от АПК, чл.8 и чл.26 ал.2 от ЗНА и чл.3 ал.3 от ЗОАРАКСД, поради което следва да бъде отменена.

Искането за присъждане на разноски на РП Сливен е основателно, поради което, с оглед изхода на правния спор, ОбС Сливен следва да ги заплати..

Ръководен от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

Отменя разпоредбата на чл.12 ал.4 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска и занаятчийска дейност на територията на Община Сливен, приета с Решение № 509 по протокол № 19 от 23.04.2009 г. на ОбС Сливен, като **незаконнообразна**.

Осъжда Общински съвет Сливен да заплати на Районна прокуратура Сливен направени по делото разноски в размер на 20 лв.(двадесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото, пред Върховния Административен съд.

Решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационни жалби или протест или ако те са отхвърлени.

Вярно с оригинала!

Деловодител

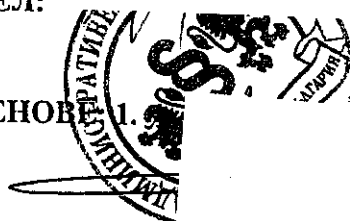
РЕШЕНИЕТО (ОПРЕДЕЛЕНИЕТО)

СТАВА В СИЛА

на20.....г.г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ

2.